

Ο προστάτης και πολιούχος Άγιος της Λευκωσίας και μαθητής του Αγίου Σπυρίδωνος

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

image not found or type unknown

Σπύρος Συμεών

Θυμάστε μία μικρή ζωγραφιά, ίσως πάνε χρόνια που την είδατε τελευταία φορά, αυτή που δείχνει δύο δρόμους, ένα σταυροδρόμι και στην μέση έναν άνθρωπο και δίπλα του να στέκεται ένας λαμπερός άγγελος, ο φύλακας άγγελός του.

Ο πρώτος δρόμος είναι ο μακρύς ο ανηφορικός και δύσβατος που ανεβαίνει ψηλά σε ένα απόκρημνο βουνό και στο τέρμα αυτού, στην κορυφή του εκεί από όπου μπορείς να δεις τα πάντα υπάρχει ένα υπέρλαμπρο φως (η Βασιλεία των Ουρανών) και ο δεύτερος μόλις δίπλα στο σταυροδρόμι μεγάλος και άνετος που καταλήγει λίγο πιο πέρα, σε ένα κίосκι όπου πνεύματα (εκπεσόντες άγγελοι) και άνθρωποι κάθονται και γλεντούν και πίσω από το κίосκι ένα θλιβερό σκοτάδι, ένας απομονωμένος χώρος γεμάτος μελαγχολία και μια άβυσσος βυθισμένη στο σκοτάδι. Ποιον άραγε θα επιλέξει αυτός ο άνθρωπος τον πρώτο ή τον δεύτερο;

Τον μακρύ και δύσβατο ή τον κοντινό και άνετο; Ο πρώτος επίσκοπος της Λευκωσίας, Τριφύλλιος, επέλεξε τον πρώτο, τον δύσβατο και απόκρημνο γιατί πρόσεξε ότι μόνο μέσα από αυτόν θα έφτανε στο πιο φωτεινό και γαλήνιο τόπο του κόσμου και για αυτό δεν έμεινε μόνο στα επίγεια και τα πρόσκαιρα αλλά το όνομά του γράφτηκε με χρυσό μελάνι στο πιο πολύτιμο βιβλίο της ζωής, αυτό της Ουράνιας Βασιλείας και για αυτό ο Θεός τον κατάταξε στο πιο σπουδαίο σώμα,

στην πιο μεγάλη τάξη αυτή των Αγίων.

Ο Άγιος Τριφύλλιος ήταν ο πρώτος επίσκοπος της Λήδρας (της σημερινής Λευκωσίας) της Κύπρου.

Ο τόπος που γεννήθηκε ο Άγιος αυτός δεν αναφέρεται πουθενά. Επειδή όμως το όνομά του είναι συνδεδεμένο με την Τριμυθούντα (Τρεμετουσιά), την πατρίδα του δασκάλου του αγίου Σπυρίδωνος και με τη Λευκωσία, της οποίας υπήρξε πρώτος επίσκοπος, θεωρούμε σαν πατρίδα του μια από τις δύο αυτές πόλεις.

Επίσης και τα ονόματα των γονέων του δεν μας είναι γνωστά.

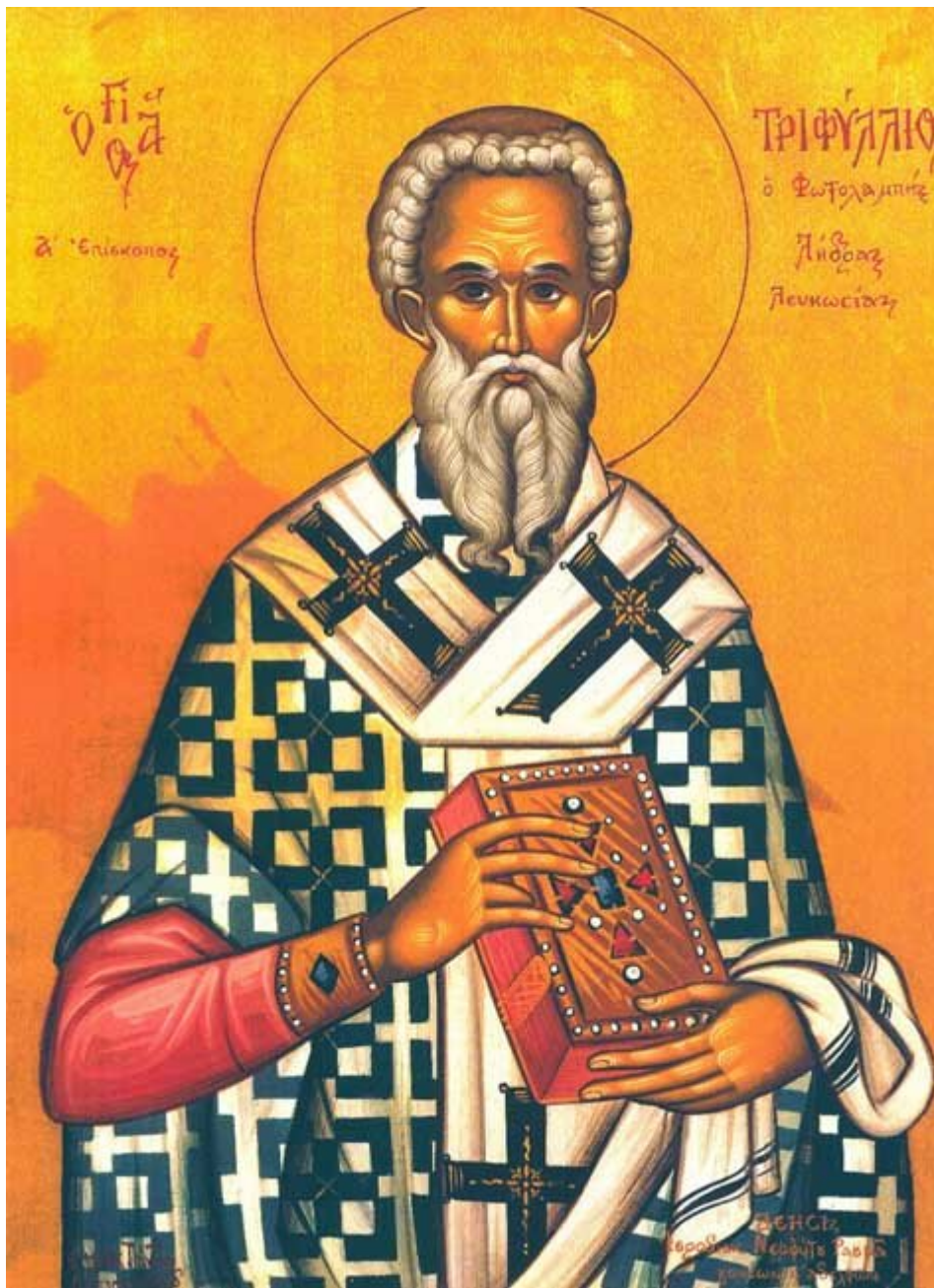
Πρέπει όμως να ήταν πλούσιοι. Αυτό το συμπεραίνουμε από τη μόρφωση που έδωκαν στο παιδί τους.

Ο νεαρός Τριφύλλιος μετά από την κατώτατη μόρφωση που πήρε στα δύο πνευματικά τότε κέντρα του νησιού, τη Σαλαμίνα και τους Σόλους, στάλθηκε από τους γονείς του στη Βηρυτό.

Εκεί συμπλήρωσε τις σπουδές του στη νομική και τη ρητορική. Τότε η Βηρυτός ήταν ξακουστή για τις Νομικές της Σχολές. Όταν τέλειωσε, ο νέος δεν επέστρεψε αμέσως στην Κύπρο.

Παρέμεινε επί ένα διάστημα στη Βηρυτό, όπου άσκησε το επάγγελμα του νομικού και δικηγόρου με εξαιρετική επιτυχία. Από την πρώτη στιγμή είχε επιβληθεί στους εκεί κύκλους των μορφωμένων χάρη στη ρητορική του δεινότητα και σοφία.

Όλοι θαύμαζαν και καμάρωναν τον επιτυχημένο νέο επιστήμονα και μακάριζαν τους ευτυχισμένους γονείς.

Ὅμως αυτό δεν συνέβαινε και με τον νεαρό ακόμη Τριφύλλιο. Αυτός έβλεπε με αδιαφορία τις επιτυχίες του. Τα χρόνια αυτά ήταν χρόνια διωγμών και μαρτυριών για τους χριστιανούς.

Κι ο Τριφύλλιος, μολονότι ειδωλολάτρης, δεν ανεχόταν να βλέπει καθημερινά να εξελίσσονται μπροστά του όλα εκείνα τα κτηνώδη βασανιστήρια και αφάνταστα δράματα σε βάρος των χριστιανών.

Η ευγενική ψυχή του, ποθούσε να γνωρίσει την πηγή που ενέπνεε στους χριστιανούς το θάρρος και την πίστη να αντιμετωπίζουν τα πιο σκληρά και κτηνώδη βασανιστήρια με ανοχή, πραότητα κι υπομονή και με χαμόγελο στα χείλη.

Όλα αυτά μαζί με την υπέροχη διδασκαλία του Κυρίου στην απροκατάληπτη κι αγνή ψυχή του έφεραν το προσδοκώμενο αποτέλεσμα και ο Τριφύλλιος έγινε

χριστιανός.

Έτσι εγκαταλείπει τις τιμές και τις δόξες που του χάριζε η πλούσια κοινωνία της Βηρυτού και γυρίζει στην πατρίδα του την Κύπρο και σπεύδει να ενωθεί με τη χριστιανική κοινότητα.

Εκείνες τις μέρες είχε κυκλοφορήσει ήδη το διάταγμα των Μεδιολάνων (313 μ.Χ.) που έδινε το δικαίωμα στους χριστιανούς να λατρεύουν ελεύθερα τον Θεό τους.

Σαν έμαθε πως κι ο Άγιος θαυματουργός Σπυρίδωνας, όπως κι ο άγιος Θεόδοτος επίσκοπος Κυρήνειας είχαν αποφυλακισθεί από τον σκληρό κι άγριο σε ένστικτα ηγεμόνα της Κύπρου Σαβίνο, έσπευσε να θέσει τον εαυτό του στην υπηρεσία του πρώτου.

Έγινε κι αυτός μαθητής του Σπυρίδωνος. Παρά τις πολλές ταλαιπωρίες που είχε υποστεί η αγία εκείνη μορφή και τα βασανιστήρια τα φοβερά, στα οποία είχε υποβληθεί στα κάτεργα των μεταλλείων των Σόλων – ραπίσθηκε βάνουσα, από τα ραπίσματα βλάφτηκε το δεξιό του μάτι, το πόδι του το αριστερό είχε εξαρθρωθεί – η υγεία του με τη χάρη του Θεού είχε αρκετά αποκατασταθεί.

Κοντά στον θαυματουργό Σπυρίδωνα ο Τριφύλλιος μυείται καθημερινά στα μυστήρια του χριστιανισμού.

Με τη μελέτη, την προσεκτική ακρόαση, και τον φλογερό ζήλο του κατόρθωσε σε λίγο διάστημα, να γνωρίσει τη χριστιανική πίστη σε όλη της την απλότητα, τη δύναμη και τη δόξα και να χειροτονηθεί από τον Άγιο διάκονος του. Από τη θέση αυτή ο νεαρός μαθητής άρχισε να δείχνει όλες τις ικανότητες και τα χαρίσματα με τα όποια τον προίκισε ο Θεός.

Την εποχή όμως αυτή νέοι εχθροί πιο επικίνδυνοι κι από τους διωγμούς που είχαν ήδη σταματήσει, απειλούν και διασαλεύουν την ειρήνη της Εκκλησίας.

Είναι οι διάφοροι αιρετικοί. Και μεταξύ αυτών πρώτος και πιο επικίνδυνος ο Άρειος. Ο σάλος που δημιουργήθηκε στην Εκκλησία εξ αιτίας του υπήρξε πολύ-πολύ μεγάλος.

Για την αποκατάσταση της ειρήνης είχε συγκληθεί τότε στη Νίκαια της Βιθυνίας η Α' Οικουμενική Σύνοδος. Στη Σύνοδο αυτή έλαβε μέρος κι ο άγιος Σπυρίδωνας συνοδευόμενος από τον διάκονο του, τον ιερό Τριφύλλιο.

Όμως αξιοσημείωτο είναι ένα περιστατικό που συνέβη κατά την διάρκεια του ταξιδιού τους προς την Νίκαια, καθώς τους έπιασε το σούρουπο σταματήσανε ο Άγιος Σπυρίδωνας και ο Τριφύλλιος να διανυκτερεύσουν.

Ο Τριφύλλιος δένει τα δύο άλογα και πέφτουν να ξεκουραστούν. Τό πρωί ο Άγιος Σπυρίδωνας είπε στον διάκονό Τριφύλλιο του:

-Πήγαινε παιδί μου, φέρε τά άλογα καί τόν σανό του, τώρα πού εἶναι πρωί νά ξεκινήσουμε για τό μεγάλο ταξίδι μας. Ήταν δύο ώρες πρίν ξημερώσει. Έπῆγε στόν σταύλο καί εὐρῆκε τά ζῶα σκοτωμένα.

-Πάτερ, άλλοίμονό μας, κακοί άνθρωποι έσκότωσαν τ' άλογά μας. Καί ὁ Γέροντας Έπίσκοπος Σπυρίδων είπε στόν ὑποτακτικό του Τριφύλλιο: - Αὐτοί οἱ άρειανοί τό έκαμαν αυτό τό έργο για νά μή πᾶμε στήν σύνοδο.

Πήγαινε καί βάλε τό κεφάλι τους στήν θέσι τοῦ σώματός τους καί έρχομαι κι εγώ. Άκόμη δέν εἶχε ξημερώσει.

Ό Τριφύλλιος, έπειδή ἦταν άκόμη σκοτάδι, έφήρμωσε τό άσπρο κεφάλι στό μαῦρο άλογο καί τό μαῦρο κεφάλι στό άσπρο άλογο.

Όταν ἔφθασε ὁ ἅγιος Σπυρίδων ἐκεῖ, τόν ἐρώτησε:

-Παιδί μου, ἔβαλες τά κεφάλια τους στά σώματα τῶν ἀλόγων;

-Τά ἔβαλα, Πάτερ.

-Ποῦ εἶναι;

-Νά, ἐδῶ.

Ἦταν ὁμως σκοτάδι καί δέν ἔβλεπε τί ἔκανε.

Τότε ὁ Ἅγιος εἶπε: -Νά εἶσαι δεδοξασμένος Κύριε, Ἐσύ πού ἔδωσες ζωή σέ ὀλόκληρη τήν κτίσι τώρα καί στούς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀμέσως τά ἄλογα ἀναστήθηκαν καί κλωτσοῦσαν τό ἕνα τό ἄλλο.

Δέσε τή καρότσα πίσω στά ἄλογα, παιδί μου!

Δέν εἶχε ἰδεῖ ὅτι ἔχει κάνει λάθος μέ τά χρώματα τῶν κεφαλιῶν τῶν ἀλόγων.

Ὅποτε εἶπε στόν Γέροντά του: -Γέροντα, ἔκαμα κάποιο λάθος. Ἐβαλα κοντά τό κεφάλι τοῦ ἄσπρου ἀλόγου στό μαῦρο ἄλογο καί τό ἀντίθετο.

-Ἄφησέ τα αὐτά, παιδί μου, ἔτσι ἤθελε ὁ Θεός! Ἄιντε, ξεκινᾶμε μέ τοῦ Χριστοῦ μας τήν εὐλογία.

Καί καθώς ἐπήγαιναν, ἐξημέρωσε σέ δύο ὥρες. Οἱ Ἀρειανοί εἶδαν τό μαῦρο κεφάλι κολλημένο στό ἄσπρο ἄλογο καί τό ἄσπρο κεφάλι στό μαῦρο ἄλογο καί παρεξενεύθηκαν. Ἐλεγαν μεταξύ τους γεμᾶτοι ἀπορία:

-Ἰδού, βλέπετε ὅτι ἐκόψατε τό κεφάλι τοῦ ἀλόγου. Ποιοῦ ἀλόγου;

-Ναί, ναί, τά ἐκόψαμε.

-Αλλά κοιτάξτε μπροστά σας τα ἄλογα! Πώς ἀναστήθηκαν; Αυτός ο Επίσκοπος τα ἀνέστησε. Όταν ἐλθεῖ στην σύνοδο, θα μάς κάνη σκόνη. Εἶναι μέγας θαυματουργός Ἅγιος!

Μετά από αυτό και φτάνοντας στον προορισμό τους και εκεί με πολύ ενδιαφέρον παρακολούθησε ως ζηλωτής αθλητής τις συνεδριάσεις των 318 θεοφόρων πατέρων.

Θαύμασε την επιχειρηματολογία και τους αγώνες του Μεγάλου Αθανασίου και κυριολεκτικά συγκλονίσθηκε από το θαύμα της κεραμίδας του ταπεινού κι απλοϊκού, αλλά μεγάλου σε αγιότητα δασκάλου του. (η πηγή αναφέρει ότι ο Άγιος

Σπυρίδων είχε μαζί του έναν υποτακτικό χωρίς να αναφέρει το όνομα αυτού αλλά εμείς τολμήσαμε να «τοποθετήσουμε» στην θέση της λέξης υποτακτικού το όνομα Τριφύλλιος διότι από όσα έχουμε διαβάσει για τον βίο του Αγίου Σπυρίδωνα δεν είχε άλλον υποτακτικό, διάκονό του εκτός από τον Άγιο Τριφύλλιο).

Μετά τη Σύνοδο ο Τριφύλλιος συνόδευσε και πάλιν τον δάσκαλο του Άγιο Σπυρίδωνα στην Αντιόχεια, όπου κλήθηκαν και θεράπευσαν τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίο (337 – 361 μ.Χ.), που έπασχε από ανίατη αρρώστια ο οποίος είδε σε όραμα δύο ιερείς με επισκοπικά άμφια (τον Σπυρίδωνα και τον Τριφύλλιο μολονότι ο Τριφύλλιος δεν ήταν ακόμη επίσκοπος) και μια φωνή να του λέει ότι αυτοί οι δύο θα σε κάνουν καλά όπως και έγινε.

Ύστερα από τη θαυμαστή θεραπεία του βασιλέως Κωνσταντίου δάσκαλος και μαθητής επέστρεψαν στην Κύπρο, για να συνεχίσουν το έργο τους.

Στο μεταξύ οι χριστιανοί της Λήδρας (Λευκωσίας) που είχαν αρκετά αυξηθεί εκζητούν τον Τριφύλλιο για επίσκοπό τους.

Μπροστά στις επίμονες παρακλήσεις του ευσεβούς λαού, ο Σπυρίδωνας χειροτόνησε τον διάκονο του πρεσβύτερο και επίσκοπο τους.

Τη θέση αυτή λάμπρυνε κυριολεκτικά ο Άγιος με την όλη ζωή του, ζωή ασκητική, τη διδασκαλία του, το παράδειγμά του και τους αγώνες και τους μόχθους του για τον Χριστό.

Το πλήθος των ειδωλολατρών ήταν ακόμη μεγάλο και πολύ φανατικό. Προς το πλήθος αυτό στρέφει όλη την προσοχή του ο Άγιος.

Το κήρυγμα του απλό κι ακαταμάχητο και καθημερινό βοηθά, ώστε πολλοί κάθε μέρα από τις τάξεις των ειδωλολατρών να προσέρχονται σε κατήχηση και να βαπτίζονται.

Τους νεόφυτους με τους διαλεκτούς συνεργάτες που δημιουργεί ο Άγιος, τους παρακολουθεί προσεκτικά και τους ενισχύει. Το σπίτι που έχει για επισκοπή του είναι ανοικτό μέρα νύχτα για τον κάθε κατατρεγμένο.

Στην συνέχεια μαζί με τον άγιο δάσκαλο του, τον θαυματουργό Σπυρίδωνα (343 – 344 μ.Χ.) θα λάβουν μέρος στη Σύνοδο της Σαρδικής (Σόφια).

Η σύνοδος αυτή συνεκλήθη για να συνενώσει τους επισκόπους Ανατολής και Δύσεως, για να αντιμετωπίσουν από κοινού την αίρεση του αρειανισμού, που εξακολουθούσε να ταραίζει και να διασπά τη μία Εκκλησία.

Μετά την επιστροφή τους στην Κύπρο ο ιερός Τριφύλλιος συνέχισε με τον ίδιο κι ακόμη περισσότερο ζήλο το έργο του για την εμπέδωση των ευαγγελικών αληθειών μεταξύ του ποιμνίου του.

Σε μια άλλη περίπτωση Τριφύλλιος και Σπυρίδωνας ανέλαβαν μια πολύ δύσκολη οδοιπορία ανάμεσα στα βουνά της οροσειράς του Πενταδάκτυλου, για να πάνε στην Κερύνεια, όπου καθήκοντα ανώτερα τους καλούσαν.

Οι ομορφιές της περιοχής αυτής τόσο εμάγευσαν την ποιητική και συναισθηματική ψυχή του Τριφυλλίου(ο οποίος συνέγραφε ιάμβους), ώστε ο γηραιός δάσκαλος του να αναγκασθεί να τον παρατηρήσει. – Μην παρασύρεσαι, αδελφέ, από τις επίγειες καλλονές.

«Ουκ έχομεν ώδε μένουσαν πόλιν».

Πατρίδα μας είναι ο ουρανός. Στον ουρανό και στις αθάνατες κι αιώνιες ομορφιές του Ουρανού και της θριαμβεύουσας εκεί Εκκλησίας του Χριστού, ας έχουμε πάντα προσηλωμένο τον νου μας.

Ο Συναξαριστής αναφέρει και μια άλλη περίπτωση που ο Τριφύλλιος δέχτηκε με

ταπεινοφροσύνη τον έλεγχο του δασκάλου του.

Ήταν σε μια ομιλία του για τον παράλυτο της Καπερναούμ, που ο Τριφύλλιος αντάλλαξε τη λέξη κράββατο, με την αρχαιοπρεπή λέξη «σκίμποδα».

«Ου συ γε, του είπε, αμείνων ει, του τον κράββατον ειρηκότος». Δεν είσαι συ, του είπε, καλύτερος κι ανώτερος από Εκείνο που ονόμασε το στρώμα κρεβάτι.

Με σεβασμό πρέπει να χρησιμοποιεί ο καθένας τις λέξεις Εκείνου.

Ο Άγιος Τριφύλλιος, πολιούχος άγιος της Λευκωσίας.

Τοιχογραφία που βρίσκεται στο ναό της Παναγίας του Άρακα. 1192 μ.Χ.

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση του ποιμνίου του ίδρυσε στην επισκοπή του τη Μονή της Οδηγήτριας ή Χρυσοδηγητρίας με ένα πολύ ευρύ κοιμητήριο.

Η εκκλησία με την οποία στόλισε το μοναστήρι ήταν αρκετά μεγάλη και μπορούσε να περιλάβει όλους τους χριστιανούς της πόλεώς του.

Εκτός από το ανδρικό αυτό μοναστήρι έκτισε στη Λευκωσία κι ένα γυναικείο. Σ' αυτό, λέγεται, μόνασε κι η μητέρα του.

Στο μοναστήρι αυτό, όρισε όσες μοναχές κινούμενες από θείο έρωτα ήθελαν να πάνε να προσκυνήσουν στους Αγίους Τόπους και περνούσαν από την Κύπρο τόσο στον πηγαισμό όσο και στον ερχομό, να φιλοξενούνται σ' αυτό. Δυστυχώς από τα πολλαπλά έργα του άγιου δεν απέμεινε τίποτε.

Η Μονή της Οδηγήτριας με τον μεγάλο ναό της που ήταν κτισμένη πιθανόν έξω από τα σημερινά τείχη της Λευκωσίας και όπως κι η άλλη γυναικεία μονή κατεστράφησαν κατά τις διάφορες αραβικές επιδρομές.

Δυστυχώς κι από τα γραπτά έργα του θείου αυτού Ιεράρχου και Ποιμένου, αν και συνέγραψε πολλά έργα, δεν έχει διασωθεί παρά μονάχα μεταγλωττισμένος σε απλούστερη γλώσσα ο βίος του αγίου Σπυρίδωνος, τον οποίο είχε αρχικά συγγράψει ο ίδιος σε ιάμβους.

Το έργο αυτό βρίσκεται σε πολλούς κώδικες όπως της Εθνικής Βιβλιοθήκης των Παρισίων, του Βελγίου, του Βατικανού, της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης και αλλού.

Σ' ένα άλλο χειρόγραφο Συναξάρι που βρέθηκε στο Παρισινό Κολλέγιο Κλερμόντ από τον αγιολόγο Βολλανδιστή Πάμπροχ (Papebroch) το 1662 μ.Χ. και δημοσιεύτηκε από τον ίδιο το 1698 μ.Χ. στα *Analecta Bollandiana* και το οποίο αναδημοσιεύθηκε το 1948 μ.Χ., αναφέρεται, πως ο Άγιος μας, είχε πατέρα ένα απ' τους 12 περιφανείς άνδρες, που ο Μέγας Κωνσταντίνος είχε μεταφέρει από τη Ρώμη στην Κωνσταντινούπολη.

Απ' την Κωνσταντινούπολη ο νεαρός Τριφύλλιος με τη μητέρα του Δομνίκη πήγαν να προσκυνήσουν στα Ιεροσόλυμα και στην επιστροφή τους ήλθαν στην Κύπρο. Εδώ ο Τριφύλλιος προσεκολλήθη στον άγιο Σπυρίδωνα κι η μητέρα του αργότερα έγινε μοναχή στο γυναικείο μοναστήρι.

Σύμφωνα με αυτόν Κύπριο Συναξαριστή ο Τριφύλλιος ήταν νέος υψηλός κι ωραίος κι ευγενής στην εμφάνιση. Είχε μεγάλα γαλανά μάτια κι ήταν όλος χάρη και γλυκύτητα. Είχε το γένειο τριγωνικό κι έμοιαζε σαν άλλος Ααρών και Σαμουήλ. Ζούσε πτωχικά, γιατί ότι είχε τα πρόσφερε στους πτωχούς.

Όταν κάποτε ένας σεισμός κατερείπωσε τη Λευκωσία, ο Άγιος έτρεχε μέσα στα ερείπια και με τα ίδια του τα χέρια έβγαζε τους ζωντανούς για να τους περιποιηθεί, και τους νεκρούς για να τους ενταφιάσει.

Όλη τη ζωή του πέρασε νηστεύοντας και προσευχόμενος και διδάσκοντας το θέλημα του Θεού. Σε όλα υπήρξε τύπος και υπογραμμός αρετής για το ποίμνιο του.

Πέθανε σε ηλικία 80 χρόνων περίπου, και θάφτηκε όπως αναφέραμε πιο πάνω, στην Ιερά Μονή της Οδηγήτριας.

Σε μια από τις αραβικές επιδρομές, όπως γράφει ο Λεόντιος Μαχαιράς στο χρονικό του γύρω στον 15ο αιώνα, Άραβες τυμβωρύχοι επιδρομείς, με την ελπίδα να βρουν κάποιο θησαυρό, άνοιξαν και τον τάφο του αγίου Τριφυλλιού.

Αντί άλλου θησαυρού βρήκαν το ιερό λείψανο του Αγίου ανέπαφο και να ευωδιάζει. Γεμάτοι αγριότητα και κακία απέκοψαν με μαχαίρι την κεφαλή και ω του θαύματος! Από τον λαιμό έτρεξε άφθονο αίμα!

Τότε τα ανθρωπόμορφα εκείνα κτήνη φοβισμένα πήραν το ιερό σκήνωμα και το πήγαν εκεί όπου στα χρόνια της Φραγκοκρατίας η οικία του Βισκούνητη του διοικητή, κοντά στον ναό της Φανερωμένης, και άναψαν φωτιά να το κάψουν. Άλλαι όμως αι βουλαί των ανθρώπων και άλλα ο θεός κελεύει. Με τη χάρη του Κυρίου το λείψανο έμεινε ανέπαφο.

Σαν το είδαν, ένας εκ των Αράβων εφώνασε: «Εν ονόματι Ιησού του σου Χριστού

πυρ! καυθήναι ανέσχου». Στο όνομα του Ιησού Χριστού δέξου να καείς. Και πράγματι μετά από αυτό, η φωτιά άγγιξε ελαφριά το λείψανο και τα μαλλιά της κεφαλής.

Αυτή τη σκηνή της προσβολής των ιερών λειψάνων παρακολουθούσε ο άγιος Διομήδης, που ασκήτεψε σε μια σπηλιά κοντά στο προάστιο της Λευκωσίας τον Λευκομιάτη.

Εκμεταλλεούμενος ο ασκητής τη σύγχυση των τυμβωρύχων κι αγρίων Σαρακηνών άρπαξε την ιερά κεφαλή του αγίου Τριφυλλίου κι έτρεξε να τη μεταφέρει στο ασκητήριό του.

Κάποιος όμως τον αντελήφθη και τον πρόδωσε. Στη στιγμή, 500 τόσοι Σαρακηνοί έτρεξαν ξοπίσω του να τον συλλάβουν.

Βλέποντας ο Άγιος αδύνατη τη σωτηρία του, σταμάτησε εκεί κοντά «στη φούρκα» (αγχόνη). Η αγχόνη ήταν πλησίον της σημερινής πύλης της Αμμοχώστου., είπε δύο λέξεις θερμής προσευχής, και στρεφόμενος προς τους διώκτες του, έπτυσσε στον αέρα προς το πρόσωπο τους.

Την ίδια στιγμή οι Σαρακηνοί σαν να τους έσπρωξε κάποιος, έπεσαν χαμαί, φούσκωσε η κοιλιά τους και δεν μπορούσαν να τρέξουν. Μετανοημένοι σύρθηκαν σιγά-σιγά πίσω από τον Άγιο, ο οποίος στο μεταξύ είχε πάει στο ασκητήριό του.

Όταν πλησίασαν με δάκρυα στα μάτια άρχισαν να τον παρακαλούν να τους λυπηθεί.

Ο Άγιος τους σπλαχνίστηκε και τους θεράπευσε. Μετά από τη θαυμαστή θεραπεία τους πίστεψαν όλοι στον Χριστό και βαπτίστηκαν.

Εις ανάμνηση του γεγονότος της προσβολής των ιερών λειψάνων του αγίου Τριφυλλίου από τους Σαρακηνούς, γινόταν κάθε χρόνο γιορτή στον ναό του Αγίου την ημέρα αυτή, 3 Μαΐου.

Κατ' αυτήν προβάλλονταν τα μισό καμένα λείψανα σε προσκύνημα.

Την ίδια μέρα από τον γύρω χώρο μάζευαν βούρλα κι αλλά χόρτα, τα οποία έκαιαν, για να θυμούνται το εκεί έλος, που είχε αποξηρανηθεί. Δυστυχώς ο χρόνος, ο πανδαμάτορας χρόνος τίποτα δεν μας διέσωσε από όλα αυτά τα ιερά κειμήλια.

Έστηκε Τριφύλλιος Υψίστου πέλας, Ορών το τριπρόσωπον Υψίστου σέλας

Η κάρα του Αγίου σήμερα φυλάσσεται στη Μονή Κύκκου και μεταφέρεται στην Λευκωσία στον ναό της Φανερωμένης στην Λευκωσία κάθε χρόνο στους

εορτασμούς της μνήμης του Αγίου Τριφυλλίου προστάτη και πολιούχου της Λευκωσίας.

Ο μοναδικός ναός, σήμερα, σε όλη την Κύπρο, ο οποίος είναι αφιερωμένος στον πρώτο Επίσκοπο της Λευκωσίας, είναι το μικρό παρεκκλήσι στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου Ελένειον.

Ο προσκυνηματικός ναός του Αγίου Τριφυλλίου, του πρώτου Επισκόπου Λευκωσίας, στο Ελένειον, εγκαινιάστηκε στις 13 Ιουνίου του 1992. Πρόκειται για ένα πολύ μικρό και λιτό εκκλησάκι, με τριγωνική ξύλινη στέγη, που οι διαστάσεις του ίσως να μην ξεπερνούν τα 3x2 μέτρα.

Τα θυρανοίξια έγιναν από το Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυστόστομο 13 Ιουνίου 1992.

Στην περιοχή του Ελενείου, το Τμήμα Αρχαιοτήτων υποστηρίζει ότι υπήρχε εκκλησία αφιερωμένη στον Άγιο Τριφύλλιο».

Το Ελένειον και το θαύμα

Τη φροντίδα και συντήρηση του ναού είχε πάντοτε το Δημοτικό Σχολείο Ελένειον, είτε οι μαθητές με τους δασκάλους τους είτε οι φροντίστριες του σχολείου.

Από το 1996, με πρωτοβουλία της δασκάλας Τούλας Χαραλαμπίδου, ο ναός παρέμενε ανοικτός για προσκύνηση, κατά τις ώρες που ήταν ανοικτό και το σχολείο.

Η κ.Χαραλαμπίδου δέθηκε ιδιαίτερα με το ναό και από το 1998, που αφυπηρέτησε, μέχρι το 2008 πήγαινε (από το σπίτι της στην Αγλαντζιά) νωρίς το πρωί, για να ανοίξει και να καθαρίσει.

Όπως μας είπε, αυτή η διαδικασία της έδινε μεγάλη χαρά και της θύμιζε τα χρόνια που ζούσε στην Κερύνεια, όταν όλες σχεδόν οι γυναίκες, σε τακτά διαστήματα, φρόντιζαν για την καθαριότητα των ναών της πόλης.

Η κ. Χαραλαμπίδου θυμάται ότι όταν ακόμα υπηρετούσε στο Ελένειον, γίνονταν υπαίθριες λειτουργίες στο χώρο του ναού, τη μέρα της γιορτής του Αγίου.

Ένα περιστατικό που θυμήθηκε η κ. Χαραλαμπίδου και είχε σχέση με το ναό του Αγίου Τριφυλλίου, ήταν που επικοινωνήσε μαζί της μία γυναίκα από την Πάφογια να της πει ότι είδε στον ύπνο της κάποιον ιερωμένο που της ανέφερε ότι το όνομά του ήταν «παπα-Τριφύλλιος».

Ο ιερωμένος είχε πει στη γυναίκα ότι ο γαμπρός της (που είχε σοβαρό πρόβλημα καρδιάς) θα γινόταν καλά. «Πράγματι», όπως μας εξήγησε η κ. Χαραλαμπίδου, «ο γαμπρός της γυναίκας εκείνης, σε ιατρική εξέταση που υποβλήθηκε λίγο πριν υποβληθεί σε χειρουργική επέμβαση, φάνηκε ότι ήταν τελείως υγιής!».

«Σήμερα ο ναός είναι ανοικτός καθημερινά μέχρι τις 12:30 το μεσημέρι και πολλά άτομα τον επισκέπτονται για προσκύνημα».

Πηγές:

Από το περιοδικό «Πρωτεύουσα», 9ο τεύχος, Ιούνιος 2010,

Διάφορες σελίδες στο Ιντερνετ ορθόδοξου περιεχομένου,

Από τον συναξαριστή της ΙΝΔΙΚΤΟΥ τόμος Ιουνίου

Από τά θαύματα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. (Μέρος Ε΄). Γέροντος Κλεόπα Ἡλιέ, Ἀπό τά θαύματα τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος. (Μέρος Ε΄) ,Ἐκλεκτές διηγήσεις καί προσευχές γιά μικρά παιδιά

romfea.gr